

Господине амбасадор на Франција,
Госпоѓо министер за одбрана,
Господине министер,
Госпоѓо градоначалник на Битола,
Дами и господа пратеници,
Господа претставници на верските заедници,
Екселенции,
Дами и господа,

Ви благодариме што дојдовте денес во толку голем број. Собрани сме тука за да се потсетиме на жртвите од војната и да се поклониме пред нив.

Во 2018 г. по стоти пат го одбележуваме крајот на Првата светска војна. За време на овие смртоносни битки, речиси 10 милиони војници се соочија со сурова смрт и уште 20 милиони беа повредени.

Цели региони беа опустошени, или пак загадени со отровни гасови. Местата како Вердон, Ипр, Таненберг или пак Сома остануваат синоними за масовна смрт каква што до тогаш не биле видена.

Првата светска војна драстично го промени животот на луѓето, општествата и државите во Европа.

Да се потсетиме заедно на овој кошмар е сржта на нашиот пристап кон европската интеграција.

Ова сеќавање треба и во денешно време да опоменува за мирот. Тоа не обврзува да покажеме дека извлековме поука од искуствата на разорниот век.

Дами и господа,

Одговорот е едноставен : тој претставува „помирување“, треба да научиме да се отвориме кон помирувањето.

Германија и Франција успеаа да го пронајдат патот кон нивното помирување.

Тоа се основа на една Европа која ги диктира, вчера како и денес, неутуѓливите човекови и граѓански права.

Европа, која од континент на војни и опустошувања се преобрази во континент на мирот и на благосостојбата.

Но, за тоа да се исполни, потребна е политика која не се изолира и не се засолнува зад национализам и градење на нови ѕидови.

И денес, пред гробовите на овие млади луѓе, коишто имаа уште живот пред себе, е добар момент да се потсетиме на тоа.

Ви благодарам за вниманието.